

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Marcely Uhříčkové ve věci

žalobkyně: **PhDr. M. J.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, Praha

proti
žalovanému: **Městský úřad Říčany**
sídlem Komenského 1619, Říčany

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí, kterým se řízení vedené pod sp. zn. OSAD-151166/2018/Vo končí, ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, a to k rukám jejího advokáta JUDr. Tomáše Hlaváčka, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby vjezdové brány a oplocení na vnější hraně pozemků parc. č. XA a XB, vše v kat. území a obci X (dále jen „stavba“; všechny dále zmiňované pozemky se nacházejí v tomtéž kat. území) vedené pod sp. zn. OSAD-151166/2018/Vo.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že výše specifikované řízení o žádosti bylo usnesením žalovaného dne 5. 11. 2018 přerušeno do doby pravomocného rozhodnutí příslušného správního orgánu o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. XC a XD. Rozhodnutím žalované ze dne 5. 4. 2023 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 8. 8. 2023, č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo, bylo řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

o předběžné otázce pravomocně ukončeno a důvod pro přerušení řízení tím odpadl. V návaznosti na to žalobkyně doplnila svou žádost podáním ze dne 17. 9. 2023. Protože žalovaný byl ve věci nečinný, podala žalobkyně Krajskému úřadu Středočeského kraje dne 20. 11. 2023 žádost o opatření proti nečinnosti. Ten však na žádost nijak nereagoval. Žalobkyně proto navrhla, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat ve věci rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není v předmětné věci nečinný, neboť obec Louňovice podala dne 13. 10. 2023 žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odbor dopravy, ze dne 8. 8. 2023, č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo. Obec Louňovice zastává právní názor, že na pozemcích parc. č. XC a XE ve vlastnictví žalobkyně se oproti právnímu názoru Krajského úřadu Středočeského kraje nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Jedná se o kolizní právní názory, které není kompetentní řešit správní úřad, ale coby předběžnou otázku ji musí rozhodnout soud. To znamená, že do konečného vyřešení předběžné otázky statusu pozemků z hlediska, zda mají či nemají charakter veřejně přístupné komunikace, nelze v řízení, které by mělo směřovat k povolení oplocení předmětných pozemků, pokračovat. Do okamžiku vydání pravomocného rozsudku ve věci tak nemůže být žalovaný nečinný. Správní řízení tak zůstává přerušeno dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.
4. Žalobkyně v replice ze dne 14. 5. 2024 doplnila, že si je vědoma toho, že rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 8. 8. 2023, č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo, bylo napadeno dokonce dvěma žalobami u Krajského soudu v Praze, o nichž byla nejprve vedena řízení pod sp. zn. 59 A 41/2023 a sp. zn. 37 A 29/2023, jež byla posléze spojena ke společnému projednání pod sp. zn. 59 A 41/2023. Žalobám nebyl přiznán odkladný účinek. Pak je ovšem mylný názor žalovaného, že řízení přerušené do pravomocného rozhodnutí příslušného správního orgánu zůstává nadále přerušeno až do doby pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě. Žalovaný se rovněž mylí, dovozuje-li, že v daném případě je žaloba na ochranu proti nečinnosti nedůvodná proto, že řízení je domněle přerušeno. Takový předpoklad by se mohl uplatnit v případě, pokud by řízení bylo přerušeno před uplynutím zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20 nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 1823/13). V daném případě tomu tak není. Řízení bylo zahájeno podáním žádosti ze dne 21. 8. 2018 a rozhodnuto mělo být do dne 20. 10. 2018. Usnesení o přerušení žalovaný vydal až dne 12. 11. 2018, tj. tři týdny po uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně paradoxně sdílí názor žalovaného, že není kompetentní řešit „kolizní právní názor“, když se kolize odehrává mezi pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu a některým z účastníků řízení. Takovou kolizi není správní orgán prvního stupně skutečně oprávněn řešit, jeho povinností je respektovat právní názor orgánu nadřízeného a presumpci správnosti pravomocného správního aktu.
5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, jelikož účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili. Soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.

6. Soud předesílá, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí (§ 71 odst. 2 správního řádu) nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být v řízení vydáno.
7. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala dne 19. 4. 2016 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „*Vjezdová brána a oplocení na vnější hranici pozemků parc. č. XA a XB s parc. č. XF a XG, v kat. území X*“, ve zjednodušeném územním řízení. Žalovaný usnesením ze dne 2. 5. 2018, č. j. 25035/2018-MURI/OSHT/00356, zastavil územní řízení zahájené dne 19. 4. 2016 na základě výše označené žádosti žalobkyně, neboť žádost nebyla zpracována projektantem v souladu s § 86 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „stavební zákon“). Dne 20. 8. 2018 žalobkyně podala novou žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „*Oplocení s vjezdovou bránou pozemku parc. č. XA a XB na hranici s pozemkem parc. č. XF, ostatní plocha, ostatní komunikace, v kat. území X*“. Dne 26. 9. 2018 žalobkyně žalovanému podala žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby v územním řízení na předepsaném formuláři. Dne 15. 10. 2018 žalovaný oznámil zahájení územního řízení a pozval účastníky řízení k ústnímu jednání (viz protokol o ústním jednání ze dne 5. 11. 2018). Usnesením ze dne 5. 11. 2018 žalovaný následně přerušil řízení zahájené žádostí ze dne 21. 8. 2018 ve věci stavby do vydání pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Říčany, odboru správních agend a dopravy, o předběžné otázce – deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích parc. č. XC a XD (dále též „řízení o předběžné otázce“). Dle odůvodnění usnesení požádal o přerušení řízení i zástupce žalobkyně. Žalobkyně v přípisu ze dne 19. 11. 2019 upřesnila dosah žádosti o přerušení řízení do doby, než bude vydáno deklaratorní rozhodnutí o tom, že na záměrem stavby dotčených pozemcích není veřejně přístupná účelová komunikace, i na dobu, než bude vyneseno rozhodnutí správního soudu ve věci přezkumu oprávněnosti a zákonnosti nového využití území v místě záměru stavby. Usnesením ze dne 2. 12. 2019 žalovaný prodloužil přerušení řízení zahájené na základě žádosti ze dne 21. 8. 2018, které navazovalo na podání ze dne 19. 4. 2016. Žalobkyně dne 20. 9. 2021 upravila původní žádost ze dne 26. 9. 2018 tak, že nyní žádala o stavbu dočasnou, chránící vlastnictví proti nezákonným zásahům, které by mohly vyvolat změnu v užívání pozemků, jež dle správních rozhodnutí nejsou veřejně přístupnou účelovou komunikací.
8. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že Krajský úřad Středočeského kraje obdržel dne 20. 11. 2023 podnět žalobkyně na opatření proti nečinnosti, o němž rozhodl opatřením proti nečinnosti ze dne 23. 4. 2024, č. j. 056092/2024/KUSK, kterým žalovanému příkázal, aby ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto přípisu rozhodl ve věci žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. Žalovaný přesto v této lhůtě žádné rozhodnutí nevydal. V projednávaném případě tedy žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky, které procesní předpis stanoví k její ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32).
9. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
10. Podle § 80 odst. 1 správního řádu, nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví.

11. Podle § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Odst. 3 tohoto ustanovení stanoví, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba podle písm. a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, a doba podle písm. b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny. Podle § 71 odst. 4 správního řádu se nedodržení lhůt nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.
12. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce. Podle § 64 odst. 4 správního řádu lze řízení přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavců 2 a 3 správní orgán při určení doby přerušování přihlíží k návrhu účastníka.
13. Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že na projednávanou věc se uplatní úprava obsažená v § 71 odst. 1, popř. odst. 3 písm. a) a b) správního řádu, nastane-li některá (či více) ze skutečností tam uvedených. Při prodloužení lhůty pro rozhodnutí hraje roli kromě skutečností uvedených v § 71

odst. 3 písm. a) nebo b) správního řádu i neposkytnutí dostatečné součinnosti účastníkem řízení podle § 71 odst. 4 správního řádu.

14. V projednávané věci je mezi stranami nesporné, že řízení bylo ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno 21. 8. 2018 doručením žádosti žalovanému o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Od tohoto dne tedy započala běžet lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 71 odst. 1 a 3 správního řádu. Usnesením ze dne 5. 11. 2018 žalovaný přerušil řízení a usnesením ze dne 2. 12. 2019 prodloužil přerušování řízení, neboť vyčkával na výsledek řízení o předběžné otázce. Mezi stranami je dále nesporné, že o předběžné otázce rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 8. 8. 2023, č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo, kterým potvrdil závěr Městského úřadu v Říčanech vyslovený v rozhodnutí ze dne 5. 4. 2023, č. j. 73384/2023-MURI/OSAD/1789, že se na pozemcích parc. č. XC a XD veřejně přístupná účelová komunikace, nenachází. Proti tomuto rozhodnutí byly podány žaloby ke Krajskému soudu v Praze, který žalobám nepřiznal odkladný účinek. Řízení o těchto žalobách není doposud skončeno.
15. Soud dospěl k závěru, že v souvislosti s vydáním rozhodnutí č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo došlo k odpadnutí překážky, pro kterou bylo řízení přerušeno. Soud nerozporuje, že žalovaný přerušil řízení z důvodu řízení o předběžné otázce, která byla pro dané řízení podstatná. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že s ohledem na jiné probíhající správní řízení nemůže o věci rozhodnout, tedy že mu ve vydání rozhodnutí brání nutnost posouzení předběžné otázky, je oprávněn správní řízení přerušit podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Po odpadnutí překážky ovšem správní orgán v řízení pokračuje a, jsou-li pro to splněny podmínky, vydá rozhodnutí ve věci samé. Dle názoru soudu v projednávané věci žalovanému nic nebránilo, aby po vydání rozhodnutí ze dne 8. 8. 2023, č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo, vydal rozhodnutí ve věci, jelikož tímto rozhodnutím

překážka průběhu řízení odpadla. Překážkou není aktuálně vedené soudní řízení o žalobě proti naposledy označenému rozhodnutí u zdejšího soudu ve věci sp. zn. 59 A 41/2023. Na rozdíl od účinků podaného odvolání ve smyslu § 85 odst. 1 správního řádu, totiž nemá podání žaloby odkladný účinek na právní moc a vykonatelnost napadeného rozhodnutí dle § 73 odst. 1 s. ř. s. Soud navíc žalobě ve věci vedené pod sp. zn. 59 A 41/2023 odkladný účinek ani nepřiznal. Vedení soudního řízení správního o žalobách proti rozhodnutí č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo přitom není důvodem, aby byl žalovaný v projednávané věci nečinný. Předběžná otázka, o níž v dané věci jde (ne/existence veřejně přístupné účelové komunikace), totiž již byla tímto rozhodnutím pravomocně posouzena. Skutečnost, že existuje možnost, že toto pravomocné posouzení bude revidováno v soudním řízení správním, nic nemění na povinnosti žalovaného z takového rozhodnutí vycházet, a to tím spíše, že žádostem o přiznání odkladného účinku žalobám proti rozhodnutí č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo nebylo vyhověno. Zde nelze ani přihlížet k tomu, že žalobkyně v přípisu ze dne 19. 11. 2019 navrhla, aby bylo řízení přerušeno i po dobu soudního řízení (patrně týkajícím se územního plánu obce Louňovice). To by žalobkyni ve smyslu § 71 odst. 4 správního řádu bránilo dovolávat se zbytečnosti přerušování řízení jen v případě, že by žalovaný řízení přerušil právě i z tohoto důvodu. K tomu soud doplňuje, že kdyby rozhodnutí č. j. 073236/2023/KUSK-DOP/Svo v soudním přezkumu neobstálo, byla by tato skutečnost důvodem pro obnovu řízení. Skutečnost, že žalovaný ve věci nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě, je tedy zřejmá.

16. Soud pouze doplňuje, že nepřihlížel k námitce, kterou žalobkyně poprvé vznesla až v replice, že nečinnost žalovaného nastala ještě před tím, než žalovaný přerušil řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby usnesením ze dne 5. 11. 2018, a proto nemá být k přerušování řízení přihlíženo. Otázka, zda bylo řízení přerušeno ještě před uplynutím zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, totiž v situaci, kdy o přerušování požádala sama žalobkyně (což potvrdila dodatečně i v přípisu ze dne 19. 11. 2019), nemá vliv na důvodnost žaloby, resp. závěr soudu, že žalovaný byl a je v projednávané věci nečinný, neboť je-li po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí řízení přerušeno v souladu s požadavkem žalobkyně, ta se ve smyslu § 71 odst. 4 správního řádu nemůže opožděnosti přerušování řízení dovolávat. To je ostatně jediný důvod, proč soud nečinnostní žalobu neodmítl jako opožděnou, jelikož pouze s ohledem na tento závěr lze z pohledu § 80 odst. 1 s. ř. s. považovat žalobu za včasnou.
17. Lze tedy uzavřít, že žalovaný je v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby vedené pod sp. zn. OSAD-151166/2018/Vo dosud nečinný, neboť toto řízení nebylo završeno žádným rozhodnutím. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou, a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. rozsudku uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to v žalobkyni požadované lhůtě.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
19. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Odměna jejího advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Náklady řízení zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které sestávají z odměny za tři účelné úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d)

advokátního tarifu (převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby a sepis repliky) ve výši 3 100 Kč za úkon podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý úkon podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož je advokátní kancelář, jejímž společníkem je JUDr. Tomáš Hlaváček, plátcem daně z přidané hodnoty, je třeba k nákladům řízení připočítat též částku ve výši 2 142 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % vypočtenou z odměny za zastupování a z náhrad, tedy z částky 10 200 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 14 342 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s. *per analogiam*), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Praha 31. května 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu